

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz fordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

57. szám.

Brassó, Kedd, május 18-án.

II. évfolyam 1886.

Iparunk életkérdése.

— Két czikk. —

I.

Lapunk 56-ik számában reprodukáltuk a „Nemzet” folyó hó 12-iki számának a legszelebb körökben méltó feltűnést keltett vezércikkét.

Reprodukáltuk, mert ezen délkeleti határszél legvitálisabb kérdését érdeklí, sőt talán nem tulzunk, ha azt mondjuk: életkérdés; reprodukáltuk, mert hiven tükrözötti vissza írójának egyéniségét az ő nemes buzgal-mával, hogy e megye, ezen egész kamaraterület iparát és kereskedelmét egészséges alapra fektetve, egyszersmind alapját vesse meg a jólétnek, ezen vidék s országrész biztos fejlődésének.

Helyesen mondja a cikkíró: a mi iparunk nem házi-ipar. Igenis decentralizált gyár-
iparral bírunk; kisiparral, mely magában hordozza a fejlődés legegészségesebb csiréit, mely csiráknak azonban felette nagy szükségük van a nap melegére s langy nyári esőre, hogy fejlődhessenek.

Ma s azon időpont között, a melyben ama szép cikk iratott, némi különbség már is fennáll. Akkor csak tartani lehetett tőle, hogy Romániával nem sikerül vám- s kereskedelmi egyezsége lépni; — e perczen már tul vagyunk az aggodalom: fájdalom, már meg is valósult.

Az aggodalomnak most már csak egy másik ága marad fenn, az t. i., mikép fogja vidékünk és szpecialiter legközelebből érdekelt városunk, illetve megyénk a — habár rövid — vámháborut elviselhetni.

E kérdés az, mely a cikkíró idejekorán foglalkoztatta s arra indította, hogy segélyforrásokról gondolkozzék.

A romániai piacról immár szó sincs. Lehetetlenné tette azt a romániai s hazai román ellenzék. Most élvezzék munkájuk édes gyümölcsét. Junius elsejével életbe lép az autonóm vámtarifa. Közlekedésünk Romániával meg fog szünni. Mi óriási kárt fogunk szenvedni, de Románia, ha addig egy jobbnak nem gondolja meg magát, bizvást jobban károsul, — elzárva nyesterterményeinek kivitelétől, saját zsinjában fog és kell megfulladnia.

Ez azonban vajmi kevés vigasztalás reánk nézve. Az autonóm vámtarifa épen azon idő-

ben lép életbe s vele egyszersmind a vámháboru is, midő az ipar s kereskedelem nagyobb lendületet vesz. A nyestertermények behozatalának ideje épen junius hónappal kezdődik. Ekor kezdenek gondoskodni a posztósok, szövők, kalaposok az egész évben feldolgozás alá kerülő gyapjuról, a bőrgyáros a nyersbőrről. — Ekkor kezdőlik a kész áruk, nyers fa stb. beszállítása Romániába. Csikmegye székelysége, melynek csaknem kizárólagos kenyérkeresetét a nyersfa — deszkák — kivitele Romániába képezte, teljesen meg van fosztva kenyéretől. A különben sem olcsónak mondható brassói posztó meg fog drágulni s ez által versenyképességében még többet veszteni; mert nem vásárolhatván a közeli Romániából gyapjut, kénytelenek vagyunk azt hazánk nyugati részeiből hozatni, mely a magas szállítási díjak következtében nagyon drágába jó.

Minden utunk tehát el van vágva s mi nem a legkecsesetebb jövőnek nézünk elébe, ha hogy gyors és hathatós segély nem érkezik.

Eddig nem foglalkoztunk komolyabban a jövő ezen sötétségével. Élt mindenkiben a remény, hogy Románia saját jól felfogott érdekében nem fog akadályokat gördíteni egy oly vám- és kereskedelmi szerződés megkötése elé, mely áldásthozó lehet reá és reánk nézve.

Monarchiánk mindkét kormánya részéről a lehető legnagyobb engedékenységet tapasztaltuk. Természetes tehát, hogy jogosan vártuk ugyanezt Romániától is. Annál keserűbb a csalódás. Pillanatnyi időre vészthozó lehet. Ily körülmények között, midő emberi gyarlóságunkból kifolyólag csak a jelen helyzet szomorú voltát mérlegeltük, valóságos istenáldásként jött a „Nemzet” czikke, melynek írója belátva a sötét jövőbe, már is azon módokat keresi, melyekkel a komolyan fenyegető vész fejünkről elhárítható legyen.

A cikkíró, kinek személyét immár nincs miért titkolnunk, hisz eddigi működéséből, meleg érdeklődéséből iparunk és kereskedelmünk, általában minden iránt, mi különösen megyénk lakosságát érdeklí, nemkülönben szép czikke irányából következtethette mindenki, hogy az nem más, mint megyénk fáradhatatlan főispánja, gróf Bethlen András.

A nemes gróf itt is elejét akarja venni a válságnak, megmenteni fejlődésképes iparunkat

egy oly krizistól, mely képes lenne azt évekre visszavetni.

A mit személyes befolyása erejével az illetékes helyen megpendít, annak szolgálatába áll a sajtó terén is, hogy így annál hatható-sabban készítse elő a tárgy megoldását. Alkalmat ad a kérdés megvilágítására, a netalán eltérő nézetek kifejtésére; felkelti lethargiájából a nemzetet, az érdekelt köröket, hogy gondolkozzanak saját érdekeik felől.

A nemes gróf ezen meleg ügyszeretetre valló gondoskodása nagy hála kötelezi nemcsak e város, hanem egész országrészünk közönségét. Első sorban azonban e város iparos-osztályát. Miként fogja ez a hála és köszönet adóját leróni nemes jótevője iránt, e perczen nem tudjuk. Azt hisszük azonban, bizton állíthatjuk, hogy Brassó város iparos osztálya — tekintet nélkül vallásra és nemzetiségre — tudni fogja, tudnia kell, mivel tartozik érdekei leglelkesebb, leghathatósabb védelmezőjének s talál majd módot is arra, hogy ezt kifejezésre is juttassa. Azt hisszük, Brassó város iparos osztálya ez alkalomból be fogja bizonyítani, hogy érdemes jobbaink meleg pártfogására.

Nyugodtan bizzuk ezt iparosainkra; azt hisszük, nem csalódunk.

De hát mi legyen az a segítség, a melyet a nemes gróf cikkében megpendít? A bulgáriai piac. Mi még hozzátennők Szerbiát is. Ez utóbbiban már is nagy rokonszenv mutatkozik a magyar ipar iránt. Használjuk is fel ezt. Mindenesetre nagy baj, hogy a fennálló rövidebb ut helyett a hosszabbat kell használnunk. Mert hogy Románia esetleges transito szállítmányainkkal a legnagyobb mérvű visszaéléseket követné el, az kétségtelen.

Az egyedüli ut tehát csakis az lehet, a melyet gróf Bethlen András főispán ur jelez: a magyar államvasutak a Dunáig. Ennek igénybe vétele egy második fogyasztó piac-hoz is vezet, az általunk oly gyakran hangoztatott Alföldre. Ha sikerül ezeket megnyerni, iparunknak ott tért hódítani, akkor nincs rá okunk busulni Románia elvesztése fölött. Busásan kárpótoltatnánk.

Ez azonban lehetetlenség mindaddig, mig vasuti tarifánk nem redukáltatik. Csak ez az egy nyújthat most mentő eszközt, még pedig az állam minden megterhelése nélkül.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Alkonyatkor.

A nap letűnt a láthatárról,
A bércz fején nyugszik sugara;
Kevés a fény, de ime távol
Dereng az esthajnal csillaga.

Szellők szárnyán, mintha hallanám,
Lelkemre hat intő szózata:
„Vigyázz, hogy napodnak alkonyán
Derengjen emléked csillaga!”

B. L. Armstrong után

V.

A kincskeresők.

— Beszély. —
(Folytatás.)

A hely szük voltánál fogva nem dolgozhattak mindhárom egy helyen s minthogy minden üregnek lehetőleg közel kellett lennie a patakhoz, felosztották magukat három völgybe, melyek mindegyikében elkezdeték külön-külön a munkát, a nyert aranyat közösen kimosva. Minden este közösen felosztották egymás között a nap szerzeményét, elrejtve kincseiket egy közeli fenyő alá. Élelmi szereiket többnyire közösen vették Steinheidban, a hol gyakran megfordultak a kocsmában is.

Giacomo vig, életrevaló fiu volt. Vasárnaponként csaknem többet fordult meg a falu fiatalai, mint földie között s ha tánczra került a sor, akkor ő az első egyike volt, a kik azonnal tánczra perdtültek. Nyíltsága és vig kedélye megkedvelteté őt a lakosság előtt s minthogy a német nyelvben is gyors előmenetelt tett, a legények és leányok csakhamar nem az idegent, hanem belföldi, jó barátot láttak benne.

A leányok közül a szőke Anna, a városi börtönmester leánya, tetszett neki legjobban. Anna is vonzalmat érzett az idegen ifju iránt, a ki műveltség s modor tekintetében jóval föltötte állott a falu fiatal-ságának. Gyakran ott ültek alkonyatkor a városház előtti kőpadon, vagy szép vasárnapi délutánokon a közeli erdőbe sétálgattak, s csakhamar nem is volt már titok, hogy szeretik egymást.

Az aranybányák sokkal többet hajtottak, sem-hogy maga Guiseppe remélte volna, s előre látható volt, hogy már jócska vagyonnal térhetnek haza az őszszel. De mint már szokás, habár Guiseppe sokkal birt, még több után vágyódott. Szüntelen azon törte tehát fejét, mikép keríthetné kézre társai osztályrészét. Végül sötét gondolat villant meg agyában s mennél tovább gondolkozott a fölött, annál erősebb meggyő-ződést nyert a fölött, hogy annak keresztülvitele által romlásba döntheti mindkét társát.

Mielőtt Anna megismerkedett volna Giacomoval,

már kereste tetszését egy falubeli ifju, egy steinheidi jómódu kereskedő fia, Antal. Anna azonban soha sem szívelhette a tetszelgő, apja vagyonára büszke ifjut, ki csak úgy félvállról nézett mindenkit, a kit a sors nem áldott meg annyival s csak azért nem utasította kerekén vissza, mert félt bosszujától. Midő azonban tudta hogy szükség esetében Giacomo megvédelmezi őt, elég érthetően adta Antalnak értésére ellenszenvét, s Giacomo a toladót, ki egy táncz alkalmával nem engedett az elutasításnak, általános kacaj között két kezére kapta s mint egy zsákot vitte ki a teremből, leültetve őt az ajtó elé.

Antal bosszút forralt Giacomo ellen, de szerelme Anna iránt ennek elutasító magatartása következtében nőttön nőtt. Csak Giacomo áll boldogsága útjában — gondolá ő, s mihelyt ez visszatér Olaszországba, még is lehet reménye Anna szívet meghódíthatni.

A körülmények ezen alakulására alapította Guiseppe azon tervét, melylyel két társát tönkre akarta tenni. Ugy intézte dolgát, hogy gyakrabban találkozzék Antallal. Gyűlöletét és féltékenységét még inkább szította, mialatt jelét adta annak, hogy ő is gyűlölettel viseltetik Giacomo iránt, mit csak atyjával fennálló üzleti összeköttetése miatt nem mutathat. Végül elhittette Antallal, hogy közeli elutazásuk előtt Giacomo meg fogja kérni Anna kezét, s a legközelebbi tavasz-szal mint nejét fogja Velenczébe hazavinni.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőházban május 15-én tovább folyt a vita, a póthitelekéről szóló törvényjavaslatok fölött. Első szónok Orbán Balázs volt, a ki Helfy határozati javaslatát pártolta. Utána Kemény Gábor b. közlekedési miniszter igyekezett a maga eljárását igazolni. Bottlik Lajos leginkább az államvasutak gazdálkodását bírálta. Enyedy Lukács a ház összetartan figyelmétől kisérve, — igen hosszadalmas beszédben bonczkés alá vette, a kormány egész pénzügyi politikáját és párhuzamot vonva a 71. évi és a mai helyzet közt, az utóbbit kétségbeesőbbnek találta. Végül Tisza miniszterelnök válaszolt igen higgadtan és nagy hatással az egyes ellenzéki szónokoknak, különösen Horánszkyknak, Helfynek és Enyedinek. — Az ülés végén Zay Adolf a román vám szerződés tárgyában interpellált.

A vámháboru Romániával. Matlekovic államtitkár Bécsbe utazik, hogy ott résztvegyen az osztrák-magyar vámkonferenciának jövő hétfőn meginduló tanácskozásában. E tanácskozások célja az, hogy a Románia irányában júniustól fogva alkalmazandó vám-szaki intézkedések és rendelkezések uton foganatosítható egyéb retorzácionális rendelkezések a közös külügyminis-teriummal és az osztrák kormányval egyetértőleg megállapíttassanak. Ha esetleg külön törvényes intézkedések is mutatkoznak szükségeseknek, a mindkét részen levő parlamentek elé a legrövidebb idő alatt erre vonatkozó javaslat fog terjesztetni, ámbar az általános vámtarifa világos és messzemenő intézkedéseit külön törvény nélkül is lehetővé teszik, hogy határainkat Románia felé tökéletesen elzárhassuk.

Külföld.

A görög kérdésről. Berlinből május 15-éről azt jelentik, hogy a blockade meg fog szünni, mihelyt Görögország garanciákat ad a lefegyverzés iránt. A hatalmak képviselői visszatérnének Athénből és esetleg a leszerelés ellenőrzéséül katonai bizottságot küldenének ki. A nemzetközi hajóraj együtt fog maradni a lefegyverzés befejezéseig.

Athén, május 15. A blockade alkalmazása után a május 7-iki vihar alkalmával 9 bárkának kis vitorlának sikerült a piraeusi kikötőből Aeginába, Porosba és a szigetekre menekülni. — A konstantinápolyi görög követ valamint Görögország többi külföldi képviselői még eddig nem kaptak utasítást, állomásaik elhagyása iránt.

Az angol-ir kiegyezés. A „Times“ azt véli, hogy a gyűlés, mely tegnap Harington marquisnál tartatott, Gladstone irországi home-rule törvényjavaslatának sor-sát megpecsételte. Száznégy szabadelvű párti képviselő kötelezte magát arra, hogy a törvényjavaslat ellen fog szavazni; biztosnak tekinthető tehát, hogy az közel negyvenegyet szavazat-többséggel fog elvetetni.

A román vám szerződés.

A román kormányának monarchiánkkal szemben tanusított kvalifikálhatatlan magatartásáról már nincs mit mondjunk. Érdekes azonban tudni, hogy mint értesülünk a Románia és Franciaország között most már újból megkezdett szerződési tárgyalások, mihamarabbi kedvező befejezésre engednek következtetni. Ez csak újabb bizonyítéka volna annak, hogy a leg-

több kedvezménynek a román kormány részéről Ausztria-Magyarországtól való megtagadása kizárólag azt célozta, hogy egy szerződés létrejötte lehetetlenné tétessék.

Valamely szerződésben megkötött idegen árukkal kedvezőtlenebbül bánni akkor, ha azok Ausztria-Magyarországból importáltak Romániába, csak Ausztria-Magyarország károsítását involválná, a nélkül, hogy ebből Romániának valami haszna lenne; ha pedig Románia valamely beviteli cikket egyetlen állammal szemben sem kötött meg, akkor ezen árucikkekre a legtöbb kedvezmény Ausztria-Magyarországra nézve is közönyös. Romániának teljesen indokolatlan eljárására egyéb-iránt magyarázatot lehetne találni azon tényben, hogy — a mint a „Bud. Corr.“-nek Bukarestől megbízható oldalról jelentik — kiváltképen angol befolyások érvényesültek az ellen, hogy Ausztria-Magyarország és Románia közt szerződés jöhessen létre. Ugyanis Nagy-Britania kereskedelmi szerződése Romániával — bár az csak kevés, de igen fontos cikkeket köt meg — még az 1890. év jul. 12-ig tart. A Románia és Németország közötti szerződés, mely számos cikkre kiterjedt, 1891. jul. 10-ig érvényes, ugyanaz év márczius 13-ig tart Belgium szerződése is, úgy hogy Közép-Európa összes államai közül — ha tényleg létre jön a román-francia szerződés — csak Ausztria-Magyarország és Svájc lenne Romániával szemben szerződés-telen állapotban.

A vám szerződés dolga megfordult már az osztrák parlamentben is. Az osztrák képviselőház vámügyi bizottságában Stibral miniszteri tanácsos kijelentette, hogy a Románia elleni vámháboru a közelfekvő eshetőségek közé tartozik. De ha mindjárt kénytelenek vagyunk is a vámháborut viselni Románia ellen, ez csak alkalmas eszköz lesz arra, hogy rövid idő múlva fordulat jöjjön létre. Ha monarchiánk a jelenlegi helyzetben bármiféle aggodalmat és habozást árulna el, vagy elhítené, hogy nekünk Románia egyes nyers terményeire szükségünk van, úgy ez nagy ártalmunkra volna. Külön érdekeket tehát nem lehet tekintetbe venni. — Pusswald, ki szintén a kormányt képviselte, azt mondá, hogy Románia megtartása nemcsak kereskedelem-politikai, hanem egyéb, nem ismert okokon alapszik.

Nem érdektelen tudni, mit veszünk a romániai piacvezet. A statisztika tisztán enged látnunk. A múlt év első felében például a következő cikkeknek volt Romániába való kivitelünk a legjelentékenyebb:

Cukor	4,501	103 150
Faárak	39,549	142,379
Zsákok	12,936	517,451
Gyapjuszövetek	1,446	934,425
Kalapok	103	155,520
Férfi ruházatok	148	83,744
Női ruházatok	28	35,451
Papiros és papirosárak	3,755	81,407
Bőrárak, cipők, keztük	296	129,312
Finom fa- és esontárak, butorok	3,233	101,940
Agyagárak	7,391	151,649
Vasárak	8,908	221,210
Gépek	1,447	61,456
Kocsik és hajók	—	40,988

Mindent összevéve, az említett félévben Romániába való kivitelünk összesen 3,945, 011 forintnyi értéket képviselt.

Ettől az összegtől a magyar ipar ezentul el fog esni.

Megrémülve hallgatta ezt Antal. Arra számított, hogy ismét közeledhetik Annához, ha az olaszok elhagyják a vidéket. A hatás megvolt. Antal mintegy megdermedve állott itt. Azután nekirohant Guisepennek.

— Nem, azt nem teheti, nem szabad megtenni! — kiáltotta. — Segíts nekem Guiseppe, hogy ezt megakadályozzam; kívánj tőlem a mit akasz, ha segédkezést nyújtasz nekem e gyűlölt fiu ártalmatlanná tételére.

Guiseppe átható tekintetet vetett reá.

— Erőszakkal — mondá némi szünet után — nem végezhetsz semmit ily ellenféllel szemben; nem járnál jobban, mint ama táncmulatságon. De én barátod vagyok s tudnám szeréd, hogy tehessük ártalmatlanná. Ha bizhatom benned . . .

— Szólj! — vágott gyorsan közbe Antal, — én mindenre kész vagyok, még ha lelkeket az ördögnek kellene is felajánlani.

— Nos, azt épen nem kell. Minthogy barátod vagyok, a legnehezebbet magamra vállalom s nem kérek mást tanuságodnál.

— Ha csak ennyi az egész, szívesen bizonyítok mindent, a mit csak akarsz.

— Ugy jöjj holnap délután ama völgybe, a melyben Filippo Comino dolgozik s intézd úgy dolgot, hogy elfogadható oka legyen az ördögnek történeti idő-

zésednek. Azután, épen mikor a faluban vecsernyére harangoznak, haladj el Filippo aknája előtt, de úgy, hogy az üregbe belenézhes. Ott fogsz látni engem Filippoval beszélgetve, de ezért meglehetősen erős hangon kiált: »Jó napot, Filippo és Giacomo a mélységben!« Azután elmegy azonnal jelentést tenni a polgármesternek a történetéről, mindég csak Giacomo nevét említve az enyém helyett.*

Antal megígérte, hogy mindenben hüen fog cselekedni s elvált barátjától.

Másnap a meghatározott időben Antal utra kelt. Egy órával a vecsernyére való harangozás előtt elhagyta a falut, felkeresett néhány, atyjának szállító szénégetőt s innen Filippo aknája felé ment.

Mint már fennebb is említettük, a kincskeresők három, egymástól teljesen elkülönített aknában dolgoztak. A középsőben ásott Giacomo, jobbra tőle Guiseppe s balra Filippo. A közös sátor a három völgy találkozási helyéhez közel állott, de egyetlen aknától sem volt látható.

Antal a baloldali völgynek tartott s midőn annak egy helyén megpillantotta a Filippo által kihordott földet, egy közeli bozóttal bevárta a vecsernyére szóló harangozást. Épen megköpdult a harang, midőn Guiseppe szokása ellenére nem a völgyből, hanem a hegyen keresztül jött, gyakran körültekintve, nem-e látja meg valaki. (Folytatása következik)

Román lapszemle.

„A román nép kebelében már gyökeret vert az a hit, hogy sorsa ma mostohább, segély és reménysugár sehonnan sem világít feléje. Ellenségei vetélkednek azon, hogy mindent megsemmisítsenek benne, a mi a földön a legdrágább u. m. a szabadságot, a nemzetiséget és nyelvet; azonban a román Istenében való hit rendületlen; bajaiban csak istenbe és izmos karjaiba veti reménységét.“

A szíves olvasó előre tudja már, hogy a braszó Gazetából fordítottam e kitűnő sorokat. Most már engedje meg, hogy fordítsak egy romániai román lapból is egy pár sort. „A parasztnak jólété elég hangosan beszél a kormányról, midőn látjuk, hogy a mi parasztjaink miként hagyják el hazájukat, hogy a éhhalált kikerüljék — muritor de főme — s miként vándorolnak idegen földre, hogy élelmüket megszerezhessék.“ „Ez a kormány már t, i. a Bretianó kormány már tíz év alatt másfél milliárd frankba került s ezzel szemben mi az előrehaladás? A pénzügyi állapotot csak nem fogjuk előrehaladásnak nevezni, melyet egy milárd adósság nyom és a mely után évi 60 millió frankot fizetettünk törlesztéskép.“

Mondtuk és még mondani fogjuk sokszor a magyarhoni román lapoknak s közöttük itt legközelebb a „Gazetá“-nak, hogy egy hajszállal sincs rosszabb sorsa nálunk a föld népének, mint Romániában s a ki oda kivándorol, legyen román, szász, magyar, keservesen fogja ezt tapasztalni. Így tapasztalta ezt András Lajos, aligha nem csikmegeyi hazánkia is, kiról a bukaresti »Telegraful«-ban ezeket olvasom:

„Tegnap a városház terén Pandrai őrnagy háza mögött találták meg András Lajost felakasztva. A szegény ember legalább is 60 éves volt s mint kült szolgáló nélküli s így kenyér nélkül volt. Az öngyilkos magyar alattvaló lévén, az illető konzul-ság értesítette.“

Nó lám, hogy a szabad Romániában is meglehetősen halni! Természetes, hogy legokosabb volna magyar embernek Romániába ki nem menni, de ezt hasztalan hangsúlyozzuk valami 30 év óta.

A vámszerződés meghiusulása után a romániai ellenzéki lapok abban a hitben vannak, hogy a bizottság Bukarestben többé soha össze nem fog ülni, hanem vagy Bécsben, vagy Budapesten. Azt is írják, hogy tömérdek árut szállítottak át tőlünk oda a közelebbi napokban épen azért; mert sejtették, hogy a szerződés nem fog sikerülni. Ebből a szerződés alkalmából a »Telegraful« kezdte, azzal állott elő, hogy ő kitalálta, hogy miért kerekedett olyan nagy kedve az egyesült ellenzéknek épen most országszerte gyűléseket tartani s abban a királyt és kormányt megtámadni; de a vámszerződésről egy szót sem szólani. Az ellenzék, a »Telegraful« szerint jól tudja, hogy az orosz kormány előtt a mostani román kormány nem bir semmi rokonszevvvel, sőt azt is tudja, hogy a vámkérdés miatt Ausztria-Magyarország kormányával is Bretiano kormánya feszült viszonyban áll. Tovább ment s azt hirtelre, hogy neki egy konzervatív tekintélyes tag azt mondotta, hogy az osztrák-magyar kormány csakis konzervatív kormányval hajlandó szerződést kötni. Mindebből azt a következtetést vont le, hogy a konzervatívpart a kormány szorongatott helyzetét akarja az idegnek segélyével kizsákmányolni. Ez ellen a konzervatív lapok erősen tiltakoztak és rágalomnak nyilvánították. Mondanom sem kell, hogy a Telegrafultól ez ügyes kortesfogás volt s min ilyen nagyon fáj.

A napokban megalakították Ploiesten is a »Karpati« ismeretes dákoromán egyetnek egy fiókegyületét, melyet a »Courierul Prahovei« helytelenített, de az ellenzék közlönye védelmébe vett. E szerint a »Karpati«-nak célja: »minden románok egyesítése« s tagjait e célra pártszínezet nélkül toborza onnan, a hol kapja. Másik célja: megünnepelni 1848. május 15-ét.

Hogy mi baja van Ploest lakóinak 1848. május 15-ével, ezt talán bajos megérteni. Nem bajos, ha

Apróságok.

Az irói körben.

— Tudja már a legújabb hirt? X. barátunk ismét irt egy regényt! Ennek az embernek a termékenységé már csakugyan ijesztő!

— Kezdek arra a gondolatra jutni, hogy a derék férfiu feyenczek által dolgoztat.

Lehetetlenség.

Egy ur a kinek nagyon sietős a dolga, kocsi-sához,

„Kocsis! a legnagyobb gyorsasággal! Béla-utca ötödik szám, a harmadik emeletre!“

Vigasztalhatatlan.

— Iszonyu csapás ért! Derék, jó és hü feleségem meghalt; gyászba borult előttem a világ! Nem törődöm többé semmivel; szívem meg van törve. Azt sem tudom, hogy mit tegyek.

— Az ég szerelmére! csak nem követi el azt az ostobaságot, hogy . . .

— Hogy újra megnősülök? De igen!

Elszólta magát.

R. asszonyt, a ki elvesztette férjét, egy barát-
nője vigasztalja:

— Bátorság kedvesem! A halál ellen nincs or-
vosság! Már nem lehet segíteni a bajon!

— Hiszen belátom, hogy igazad van. De ismered már idegeimet: minden csekélység fölizgatja azokat!

Szám 653/1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi királyi járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak mohai Gyerkes János és Gyerkes Erzsébeth végrehajtást szenvedők elleni 32 frt 85 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírótság területén levő Moka községben és határán fekvő, a mohai 456. sz. telekjegyzőkönyvben A + 275/2, 275/3, 622/1, 987/2, 1042/1, 1053/1, 1642. 2149. 2213/1, 2837/2, 3258/2, 3604/2, 4169/1, 4739/1, hrsz. a. foglalt ingatlanokra 374 forintban megállapított kikiáltási árban s a mohai 457. sz. tjkvben A + 521/1, 1268/1, 3076/2, 3790/2, 3902, 3999/1, 4366/2. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra 186 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor Moha község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási becsáron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. ápril hó 10-én.

A kir. járásbírótság m. telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula, kir. albiró. (198) 1-1

Szám 387/1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak mohai öz. Préda János langa végrehajtást szenvedők elleni 28 frt. 81 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírótság területén levő Moha községben és határán fekvő a mohai 85. számú telekjegyzőkönyvben A + 147, 834, 995, 1020, 1370/2, 1480/1, 1793, 2456/1, 2957/2, 3045/1, 3069/1, 3261/1, 3442/2, 3525, 3572, 3654/2, 3655/2, 4327, 4495, 4501 és 4755/2 helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokból özv. Préda János Langat illető fele rész az árverést 338 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor a Mohik község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. március 24-én.

A kir. járásbírótság m. telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula, kir. aljárásbíró. (194) 1-1

Szám 346. — 1886.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A brassómezei magyar királyi államépítészeti hivatal területén lévő, Nagy-Várad—Kolozsvár—Brassó, Torda—Nagy-Szeben—Brassó—Ojtozi állam-uton 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. években eszközendő kavicsszállítás biztosítása iránt a folyó 1886. évi június hó 21-én a magyar királyi közmunka- és közlekedésügyi miniszterium és a fennírtett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennírtett államépítészeti hivatalhoz címelve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt peséttel zárt ajánlatok borítékán a címezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly kőemre tétetik ajánlat, mely a miniszterium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál kitett kőmintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás fogantatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve, nyolcz hétig köve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állam-út vonalra külön ajánlatok nyújthatók be.

Azon állam út-vonalok csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen helyegezendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie. Készpénz, vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadtnak.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzük az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közmunka- és közlekedési miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvehetőek.

Kelt Brassóban, 1886. évi május hó 12-én.

(209) 1-3

Gaertner Károly, kir. főmérnök.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főtérr

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel újonnan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuxok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszkek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czernalesztyük minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és jutté-függönyök terítők, sofa, futó- és fülzönyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszálgatást és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Szám 652/1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Malath András végrehajtást szenvedő elleni 19 frt. 7 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírótság területén levő Kőhalom község határán fekvő, a közhalmi 552. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rendszám 307.308 helyrajzi szám alatt foglalt ingatlanra az árverést 410 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor az itteni telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. ápril hó 10-én.

A kir. járásbírótság m. telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula, kir. aljárásbíró. (197) 1-1

Szám 3481/1886.

Árlejtési hirdetmény.

Nagyküküllőmezei közönsége folyó 1886. évi február hó 22-én tartott rendkívüli bizott. közgyűlésében 26—1002./86. szám alatti határozatával a megyei ut-vonalakon a folyó évben építendő műtár-

gyaknak építését három csoportba osztva engedélyezte.

I. csoport.

1) Hégen-szentágothai. 2) Dános-jakabfalvi. 3) Sáros-berethalmi. 4) Medgyes-voilai-ut szent-ágotháig. 5) Nagy-Selybükösi utvonalon, 4198 frt. 42 kr. előirányzattal.

II. csoport.

1) Segesvár-fogarasi. 2) Medgyes-szentágotha voilai uton Szent-Agothától Voiláig. 3) Nagy-Sink-nagy-sárosi. 4) Néthus-nagysinki utvonalon 8303 forint 57 kr. előirányzattal.

III. csoport.

1) Héviz-kucsulatai. 2) Kőhalom-homorod-kacszai. 3) Homorod-mirkvásári. 4) Nagy-sáros-kőhalmi. 4) Lemnek-szászkereszturi 6) Alsó-Rákos-Ágostonfalvi utvonalon 7419 frt. 68 kr. előirányzattal. Összes előirányzati összeg 19921 frt. 67 kr.

A fennirt munkákat fogantatosításának biztosítása céljából f. év május hó 31-én d. e. 10 órára a megyei alispáni hivatalos helyiségben zárt ajánlati versenyárgyalás tartatik.

Versenyezni szándékozik 5% bánatpénzzel ellátott bélyeges írásbeli zárt ajánlataikat akár az összes vonalakra, akár csoportonként külön a fennirt időig alólirhoz beadhatják.

Később érkező ajánlatok, nem fognak figyelembe vétetni.

A műszaki műveletek és részletes feltételek a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők s épen ezért versenyezni kívánók kötelesek zárt ajánlataikba beírni, hogy a feltételekről tudomással bírnak és azoknak magukat mindenképen alávetik.

Segesvárt, 1886. május hó 6-án.

Szoboszlay,

Nagy-Küküllő-mezei alispánja.

(215) 1-3

Bécsben, Singerstrasse 15. szám a. PSERHOFER J. gyógyszertára az „Arany birodalmi almához“.

Vértisztító labdacso, elnevezésüket jogosan bírják, mivel csakugyan alig létezik egy neme a betegségeknek, melyben e labdacso csoda-hatásukat be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, hol sok más gyógyszernek haszalanul lettek felhasználva, e labdacso segítségével számtalanul és rövid idő alatt teljes gyógyulás eredményeztetett. Egy doboz 15 labdacossal 21 kr. Egy tekerés 6 dobozzal 1 frt 5 kr. postai szétküldéssel 1 frt 10 kr. (Egy tekercsnek kevesebb nem küldetik.) Számtalan elismerő levelek érkeztek, melyekben e labdacso fogyasztói hálójának kifejezést adnak azért, hogy a legkülönbözőbb nehéz nyavalyákból ismét teljes egészséghez jutottak. A ki csak egyszer is próbát tett e labdacsokkal, azokat tovább ajánlja.

A sok hályanylatkozatokból néhányat itt közlünk.

Leongang, 1883. május 15. Igen tisztelt ur! Az ön labdacsa csakugyan csodálatos módon hatnak; ezek nem olyanok, mint a másféle földieszt szerek, hanem csaknem minden bajban valószínűleg segítenek. — A husvétkor megrendelt labdacsokból a legtöbbet jóbarátoknak s ismerősöknek kiosztottam s ezek mindégikénel segítettek; sőt agg személynéknél is, kiknél különféle bajok s gyarlóságok léteztek, ha nem is tökéletes egészséget, de jelentékeny javulást nyertek, s e labdacsokat folyvást használni kívánják. Azért kérem, küldjön nekem ismét 5 csomagot. — Résezméről s mindazok részéről, a kik az ön labdacsa által már szerencsések voltak egészségtünk visszanyerni, fogadják legmélyebb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Béga-Szt.-György, 1882. febr. 16. Tisztelt uram! Az ön pilluláért nem bírom legbensőbb hálámát elegendőképen nyilatkoztatni, mert nóm, ki már évek óta béhánysásban szenvedett, Isten segedelem mellett csak az ön vértisztító labdacsa által lett kigyógyítva, s ha ő még most is kényserülve van némelykor azokból néhányat bevenni, mégis egészséges.

Fagybálsam, Psershofer J.-től, Sok év óta fagyos tagokra s minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve. — Egy üvege 40 kr.

Amerikai közsvénykenőcs, tagadhatalanul a legjobb szer minden közsvényes és csuszó bajok, úgy mint gerinczagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb, ellen. — Ára 1 frt 20 kr.

Élet-essencia, (prágai cseppek); megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bántalmak ellen kitűnő házi-szer. — Egy üvegevel csak 20 krajczár.

Tannochim kenőcs, Psershofer J.-től, Évek hosszú sora óta valamennyi haj-növesztő szer között orvosok által legjobbnak elismerve. — Ára egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint osztr. ért.

Hasonszenvi (hom.) mindenféle gyógyszerkészletben tartatnak.

Az itt felsorolt szereken kívül még mindazon gyógyászati különlegességek, melyek osztrák lapokban ajánlva vannak, kaphatók, ugyanis:

Alpei növény-ilkör, Bernhard W. Ottmártól. Egy üveg 2 frt 60 kr; fél üveg 1 frt 40 kr.

Mész-vasszörp, Herbabny-től. — Egy üveg ára 1 frt 25 kr.

Schaumann gyomorsója. Egy doboz 75 kr.

Ferencpálinka, (sósorszesz). — Egy üveg ára 60 krajczár.

Stájer növényzörp. Egy üveg 88 kr.

Szem-essencia, dr. Rommershausen-től. Egy üvege 2 frt 50 kr; félüveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Hufeland szemdohánya. — Ára egy doboznak 60 kr.

Közsvény-fluid, Kwizdától. Egy üveg 1 frt.

Restitutionsfluid, lovakkal való. — Egy üveg ára 1 frt 40 kr.

Oxford-fogecseppek. Egy üveg 50 kr.

Kornenburgi marhapor. — Egy csomag ára 42 krajczár.

Mária-czelli cseppek. Egy üveg 35 kr.

Utásoknak való tapasz. — Ára egy tekercsnek 60 krajczár.

Lábizzadás elleni por. Egy doboz 50 kr.

Neuroxlyn, Herbabny-től. — Egy üveg ára 1 frt és 1 frt 20 kr.

Eblabdacso. Egy doboz 30 kr.

stb. és minden netalán raktáron nem létező cikkek kívánatra pontosan és legjutányosabb áron megszerezhetnek.

Küldeményezések 5 forint összegben alul postával csak az összegnek postautalványnyal való előleges beküldésére, — nagyobb összegeknel utánvétell is teljesítettek.

Szám 570. — 1886.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A nagy- és kis-küküllő megyei magyar királyi államépítészeti hivatal területén levő Nagy-Küküllőmegyei Nagyvárad—Kolozsvár—Brassói és Nagy-Szeben—Segesvári államutakon 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. években eszközöndő kaviesszállítás biztosítása iránt a folyó 1886. évi **junius hó 25-én** a magyar királyi közmunka- és közlekedésügyi miniszterium és a fennírtett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennírtett államépítészeti hivatalhoz címezve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a címezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly könemre tétetik ajánlat, mely a miniszterium által helybenhagyott, az építészeti hivatalnál kitett kőmintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás foganatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helybenhagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve, nyolcz hétig kötve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állam-út vonalra külön ajánlatok nyujtandók be.

Azon állam út-vonalok csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen helyezőzendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie.

Készpénz, vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadhatók.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadhattak el, bánatpénzüket az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium által elfogadatik.

A szállítandó kaviesszállítás átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvehetők.

Kelt Segesvárt, 1886. évi május hó 13-án.

Kovács Gábor,
kir. mérnök (főnökhelyettes).

(212) 1—3

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czer-na- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadhatók.

Diófa furnirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Zsigmond Aron

(178) 3—6

férfiszabó,

a ki 9 évig mint szabász működött t. SCHWARZE és BARTHA urak üzletében.

teljesen új szabó-üzletet

nyitott

Brassó, Klastrom-utca 8. sz. a.

Raktáron lesznek a legújabb divatu brünni, angol s francia szövetek, nemkülönben a brassóiak is.

Kitűnő szabás, gondos munka s olcsó árak által igyekezni fog a nagyérdemű közönség mindennemű igényeit kielégíteni, — csak kéri kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközölhetnek.

Kölcsön**6% és 5%-ra.**

Minden önjogi személy, kinek önfentartására állandó jövedelmek vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 frtól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitelkölcsönt. Minden 100 frt kölcsönösszeg havi 2 frt betéttel törleszthető. (127) 6 10

5%-os bank-kölcsön

közvetítettik földbirtokra 400 frttól kezdve egy millióig, 17 évre 5%, 25 évre 1/2% töketörlesztéssel. **Köz-ségi kölcsön** 40 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Jó anyagból épített városi bérházakra 25 évre 2 1/2% töketörlesztéssel. **Ház-kölcsön** az előírt becslési költség előre leteendő Földbirtoknál a kataszteri bírtok-nyben kitüntettet évi tisztajövedelem 12-szeres összege kölcsönkép adatik. — Nagyobb töketörlesztés bármikor teljesíthető.

Ügynökök tisztességes provízió mellett működésre felkeretnek. Levelekre csak **30 kr.** levelbélyegben leendő beküldése mellett adatik válasz.

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. eszmőri-út 37. sz. I. em.

EQUITABLE**életbiztosító társaság New-Yorkban.**

Alapított 1859-ben.

Biztosítási egyenleg 1885. decz. 31-én 910 millió frt.

A társulat kimutatott vagyoni állapota

1885. deczember 31-én 169 millió frt.

Járadék- és kamatbevételek 1885-ben: 42 millió frt.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Az egész nyereség kizárólag a biztosítottak között osztatik szét, minthogy a társulat alapszabályai szerint a részvények 7%-nál magasabban nem kamatozhatnak.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, Andrásy-út 12.

(174) 3—6

Kitüntettetett:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triezsti 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos fóraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál Budapesten.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack **1.800,000** palack.

tudjuk, hogy nem Plojest őslakói alakították ott a „Kárpáti” fiókegyet, hiszen azok nagyobb része csopai szerb eredetű, de ma erős románság, hanem az erdélyi részekből oda szállott román atyafiak. Ezek akarják egyesíteni az összes románságot a Magyar birodalom romjain, ha lehet.

A „Gazeta” is, mint minden évben, úgy most is vezércikkben emlékezett meg 1848 május 15-ről s így történt, hogy most b. Helfert József Sándor „Revolution und Reaktion im Spätjahre 1848. Prága 1870.” című művéből bizonyítja, hogy a balázs-falvi 1848. május 15-iki gyűlés csak a nép kebeléből indult ki, numai din simul poporului. A „Gaz.” ellenfelei nem akarják megérteni a román népvágyainak a szabadság, egyenlőség és testvériség iránti békés nyilatkozványait összezavarják azon év szomorú és sajnos eseményeivel s tagadják, hogy mozgalmikban saját ösztönük vezette volna őket.

„Mind azt, a mi 1848. május 15-ike előtt és után történt, ellenfeleink idegen izgatók befolyásának tulajdonítják, mely ellensége volt Magyarországnak függetlenségének és a magyar nemzetnek. Akkor és most sem akarják a „Gaz.” ellenfelei megérteni, hogy a román is husból és vérből van, hogy ő is érez, mint a magyarok, az ő nemzetiért és hazájáért. A mai nagy szerencsétlenség, melyet a „Gaz.” szenved, onnan van, hogy az ő ellenfelei nem ismerik a velük lakó népek történelmét.

Mit feleljünk mi ezekre? Feleljenek a még életben levő prefectur-k és tribunok Axentével. Mi legfennebb ezt feleljük a haza bölcsével: „Vessünk fátolt a multakra!” Anyi ártatlan ember vére tapodott ahhoz a balázs-falvi gyűlés emlékezetéhez, hogy mi annak megünneplését épen a románok érdekében a legszerencsétlenebb gondolatnak tartjuk.

Czenkalji.

Jogegyenlőség.

(Vége.)

A mi elégtelen honfitársainknak is csak addig leszünk elnyomó ellenségei, míg kedvük telik minket annak képzelni; de nem a mi dolgunk őket e pasziótól megfosztani. De gustibus non es disputandum.

Hazánk ügyeinek intézői ezen szájhöködőkkel úgy bántak eddig, mint Tóby bácsi a megcsipett szemtelenkedő légygyel, melyhez így szólt: „Menj, nem akarok bántani, menj! a világ elég tágas számomra meg számodra is!”

De az ily nagylelkűségnek is meg van a maga határa, nehogy beteljesedjék rajtunk a közmondás: „Bocsásd az ördögöt a templomba, úgy az oltárhoz is oda akar tolnakodni és misézni.”

A képzelet az emberrel előbb üzi játékát, mint megfordítva; így előzi meg a poézis a prózát, a rege a történelmet, meg a mythoszok az erkölcsöt és valást; ezért ülepednek meg a képzeletben oly dolgok, mik fölött az ész később nem képes uralmát gyakorolni.

Képzoltehetség nélkül sem csodák, sem csodatorvosok, jövendőmondók, kísértetek és sok egyéb nem létezhetnének. A legkülönösebb rokon- és ellenszenvek képzelődésen alapszanak, (Lásd nemzetiségeink bujtogatóit) mint szintén sok esetben hivatásunk választása valami gyermekben benyomáson vagy oly körülményen, mit később természeti adománynak, de sőt isteni hivatásnak tartunk. (Lásd a „Gazeta” és „Kr. Ztg.” szerkesztősegeit.)

Egykor korhelyeves mellett tréfálodva kérdik egy fiúcskától: Mi akarsz lenni? „Pap.” — S miért? „Mert akkor egész kolbászt kapok, mint itt a tisztelendő ur.”

A képzelet ugyanaz, mi román polgártársaink között régóta pusztit. Pusztítja a hazafiságot és a polgári erényeket. Másfelől azonban boldogok; mert már megteremtették a nagy Dákó-Romániát — in partibus infidelium.

A román ellenzéki lapok igen bőségesen fognak beszélni; de fájdalom, nincs mindig, ki észjárásukat megértse. A sok szózagyvalékból leggyakrabban kihangzik a két szó: szabadság és jogegyenlőség. Ezeket megértjük mi is; de azt nem tudjuk megérteni, mi joggal állíthatják, hogy ők Magyarországon nem szabadok és jogegyenlőséget nem élveznek, a mindön ország-világ ámulva látja, hogy e hazában e két kincset senki sem zsákmányolja ki oly nagy mérvben és senki sem él vele oly szemérmetlenül, mint épen ők!?

A szabadság szent tűz, mit csak tiszta kezekre kellene bizni, s Bismarck módjára annak valamint a jogegyenlőség élvezetét oly elemektől megvonni, kik nem érzik magokat a haza gyermekeiként, s hozzá még elég jellemtelenekek, ezen érzelmeikből még tőkét is csinálni!

Szíveljük még végre a történelem intelmeit.

A szabadság, melyért hajdan Numancia városa maglyát készített, azon minden kincseit, az összes nőket, gyermekeket és polgárokat elégetvén, úgy hogy egyebet nem talált egy nagy romhalmaznál; a

melyért annyi jó ember feláldozta életét: ezen szabadság néha úgy tűnik felöttem, mint egy agyonnyragalt gebe. Hajdan mikor a görögök és rómaiak megölték, gyönyörű lépésben ment, bár akkor is megbóltott néha-néha. Tanuk erre Cato, Hannibal, Scipió s még hány sok más! De ismét magasan hordozta fejét a Vasák, Tell és Orániaiak alatt, de a mi tulzó nemzetiségeink 1848—49-ben annyira agyon kiozták, oly esztelen póriás módon bántak vele, hogy alig maradt remény, az életnek és emberiségnek megtartani. Gyilkoltak, raboltak és gyujtogattak és ölelkeztek a kellemetlen szagu kozakkal; s ime most újra akarnak reáülni!

Ez nekik a valódi jogegyenlőség. Szent Bach Sándor, jöjjön el a te országod. H. J.

A román irredentizmus.

H. J.-től.

(Vége.)

De térjünk vissza tárgyunkra:

Mint mondók, a két ország soha sem állott teljesen független uralkodók alatt; ezek hol a magyar, hol a lengyel koronához, utóbb pedig a török portához állottak hűbéri viszonyban és pedig nem csak névleg, hanem úgy mint a többi hazai országnagyok s valamint ezek, úgy ők is élvezték az ezen viszonytal kapcsolatos anyagi előnyöket a korona részéről. Nagy István, valamennyi moldva- és oláhországi fejedelmek között kétségkívül a leghatalmasabb és legkitünőbb volt, s mindemellett a magyar korona hűbérese vala. Elhiszem, hogy irredentista érzelmű román polgártársainknak ezen igazság nem tetszik; de nem tehetünk róla. A szász Wenrich W. ¹⁾ nem tud eléggé azon csudálkozni, hogy a hatalmas és annyi körültekintéssel bíró Corvin Mátyás Mihály vajdát annyira dédelgette és Csicsó, Küküllő és Bálványos váraival megajándékozta, a midőn jól tudta, hogy a moldvai és oláh vajdák, hűbéri esküjüket gyakran megszegve, a magyar fenhatóságot a lengyellel felcserélik és megfordítva s vajjon nem lett-e volna célszerűbb, ha Magyar- és Lengyelország egymással egyetértve, felosztották volna magok közt a két kis országot?

S azt hiszi, hogy Mátyás azért igyekezett a két külön országot fentartani, hogy megmaradjon mintegy gátnak Magyarország és a török birodalom között.

A m. király 1494. év nyarán Nagy-Szebenben udvart tartván, oda a Lengyel-, Oláh- és Moldvaországi követek is eljöttek, hogy uraik érdekeit biztosítsák. Az akkori államkincstári számlákból tudjuk, hogy csak az idegen követek megvendéglése 253 forintba került. De ennél még többet is tudunk ezen számlák nyomán: A moldvai vajdának a neki ajánlékozott gazdag várbirtok után járó adó elengedése mellett, az erdélyi országvédelmeiből 1000 frt segélyösszeg is kifizettetett.

Ezen az akkori pénzértékre való tekintettel, roppant kedvezmény csakis a fenállott hűbéri viszonyon alapulhatott; ilyenre csak az ország nagyjai tarthattak igényt. Mert ugyanazon számadásokból látjuk, hogy bizonyos Kendi Antal és Almási Mihály összesen 100, Apafi Ferencz, Bethlen Miklós, Mikola Miklós és Gerendi egyenként 100, Barabási János, Erdélyi János és Farkas Tamás a király parancsára egyenként 200 frtot kaptak a birodalom jövedelmeiből, mert »hatalmas erdélyi nemesek« voltak.²⁾ Ezen adományozásoknál a nagyobb vagy kisebb erdélyi birtok és a személyes hatalmi állás voltak mérvadók. Majd ismét 1512-ben 3000 forintnyi segélypénz utalványoztatott a moldvai Vajda számára a hét szász és a két barczasági szék adójövedelmeiből.³⁾ És a kérelmezők akkori szokása szerint a vajda is eme nagy pénzkidadás szükségére, a »szegény« nagyságára és »alázatos hűségére« hivatkozott.

Mindezekből mindenjózan gondolkodó, elfogulatlan ember tisztán láthatja, hogy az ugynevezett dákorománizmus sem jogosultsággal, sem történelmi alappal nem bír.

A mai Románia létjoga is csak azon vetélyen alapszik, mit néhány nagyhatalom a keleten kifejti; mert kultur-misszióról oly népnél szó sem lehet, a mely maga is meglehetősen alacsony fokán áll a műveltségnek és a melynek sem művelt középosztálya, sem saját ipara nincsen. És az értelmiség? Ez ugyan felvette magába a nyugat és közép Európa kulturáját, de a kelet jellegéből: a hűség és méltányosság, az igazságszeretet és a megbízhatóság hiányából még egészen ki nem vetkőztek. Ez naponta észlelhető úgy a romániai pártférfiak, mint nemkülönben az erdélyrészi ellenzéki román napilapok minden emanációjából is.

Ama sötétben lappangó, hontalan emberek bandájáról, mely a „Romania irredenta” czégére alatt a szorgalmas, munkás román köznevet oly méltatlanul megbélyegezte, nem is érdemes szólni. Azonban nem mellőzhetjük, hogy az erdélyrészi szabadalmazott firkász bujtogatókat és azok hiveit és patronusait ne figyelmeztessük arra, mennyire veszélyessé válhatik rájuk és nemzetiségükre nézve, ha eddigi, az egész világon honarulásnak minősített maguktartását idejekorán nem változtatják. Ha igazán szeretik nemzetiségüket, akkor nem eszélyes tőlük, a jó uton haladó Románia csendes, de biztos fejlődését rögeszméjükkel zavarni. Gondoljanak azok néha a minden tekintet-

¹⁾ Engel Geschichte d. Moldau etc. II. 136.

²⁾ Engel Geschichte des ältern Pannoniens 160.

³⁾ Az eredeti okmányt. Datum Bnde fer. 4. prox. post dominicam Invocavit a d. 1512. lásd a szász nemzeti irattár 152. sz. alatt.

ben magasabb fokon állott Lengyelország sorsára! A mai időben nem igen lehet zavarosban halászni.

Egy sangvinikus festette egyszer Izrael gyermekeinek átmenetét a vörös tengeren, de vörös hullámoknál egyéb nem volt látható a falon; „De hol vannak Izrael gyermekei és Pharaó serege?” kérde a megrendelő. — „Amazok már tul vannak és ezeket a hullámok eltemették.”

Ehhez hasonlít a térképen már évek előtt megalkott „Dákó-Románia.”

Tanúgy.

Nagy-Teremi, 1886. május 12.

A kis-küküllőmegyei tanító-egyesület dicső-szt.-mártoni járása vándorgyűlését e hó 10-én Nagy-Teremi-ben, az állami iskola helyiségében tartotta meg. A 10 óraker megkezdett tanácskozást Mihály József és Bernád Lajos helybeli állami tanítók gyakorlati tanítása előzte meg; előbbi az „értelmes olvasásból” a 2. osztálylyal; utóbbi a »magyar nyelvtanból“ a 4. osztálylyal. Mindkét gyakorlati tanítást teljesen sikerültnek nyilvánította gyűlésünk. Ezek után Nagy János egyleti alelnök tartotta szellemes elnöki megnyitó beszédét, melyet gyűlésünk éljenzéssel fogadott és egészben jegyzőkönyvre vétetni határozott. Az elnöki megnyitó után Csinádi István dicső-szt.-mártoni állami tanító és egyleti jegyző igen szépen összeállított értekezését olvasta fel a „méhészet köréből“ czim alatt. Meglátszott értekezőn, hogy igazán szakembere az okszeü méhészetnek és hogy gyakorlott méhész. A második felolvasást tisz. Orbán József szőkefalvi ref. lelkész ur tartotta, a „természet vallása“ czim alatt. Mindkét felolvasót megéjenezte gyűlésünk s értekezéseiket emlékkönyvbe venni határozta.

Következett a 3. országos képv. tanítógyűlés 4. kérdésére való végleges megállapodás. A választmány által történt megállapodást elfogadta gyűlésünk is. — Következtek az átiratok s végre az indítványok.

Indítványok sorában Mihály József nagy teremi tanító indítványozta, hogy az egyesület könyvtára számára, egyletünk rendelje meg méltóságos Szász Károly ref. püspök ur által szerkesztett vallás- és közoktatásügyi- magy. kir. miniszter Trefort Ágoston ur ő nagyméltóságáról irt „Élet- és jellemrajz“ czimű művet. Gyűlésünk örömmel fogadta ezen indítványt s a nevezett művet megrendelni határozta. Ezek után elnökünk szép rövid beszéde után a gyűlés véget ért.

Gyűlés után szives meghívásra testületileg megjelentünk nagy-teremi állami iskola gondnoksági h. elnök és ref. lelkész tisz. Kakosi Márton ur vendég-szerető házában ebédre, hol a mindnyájunk által nagyrabecsült és tisztelt házigazda s házi asszonyunk, — ki ritka magyaros gazdaszszonyosságáról is ismeretes — a legizletesebb ételekkel vendéglét megbenünket. Fogadják e helyen is szives vendég-szeretőként testületünk hálás köszönetét. Természetesen jó magyar szokás szerint a magvas pohár köszöntések sem maradhattak el, melyeknek sorát házi gazdánk tisz. Kakasi Márton ur kezdte meg; megyénk fáradhatatlan tanfelügyelőjére emelve poharát, kinek mindkét megyében tanügyünk tekintetében tett fáradozásaiért sok érdeme van s nagy reménye van felköszöntőnek: hogy ő méltósága keze alatt a régóta várt nagy-teremi állami iskola, melyért oly sokat fáradozott ő méltósága is és a melyre elodázhatatlan égető szükség van, mivel ezen két község, t. i. nagy-teremi és t.-ujfalu magyar ajku szegény lakosainak, kik az oláhság közé vannak ékelve, existenciája nagyrészt ezen állami iskolától függ; zelfog épülni mentől hamarabb; lelkes éljenzéssel visszhangozta testületünk ezen szép felköszöntést. Még sok szép pohárköszöntő mondatot; többek között Nagy János a tiszteletes házi asszonyt éltette, Orbán József és Nyárádi Dénes egymást követve, házi gazdánk tisz. Kakosi Márton urat, mint a helybeli állami iskola-gondnokság h. elnökét, ki már eddig is megmutatta tetteiben, mennyire szívéen hordozza a népnevelés magasztos eszméjét.

Ebéd végeztével, — késő délután — háziaszszonyunk kívánságára a tanító kar élénkelte 4. szolamba: »Az urnak napja ez« czimű darabot, mi nagyon meglepte a hallgatóságot. Ezek után testületileg átmentünk a méltóságos gr. Bethlen Márk ur szép kertjé megnézni, mi az egész testületnek igazán nagy élvezetet nyújtott, különösen a nagyszerű kiállítás szép virágház, hol ritka példányokban van képviselve a szebbnél-szebb délszaki növényeknek igen sok nevezetes faja. Még a grófi palotának is minden diszszobáját meglekintettük, Barázdiik Antal kertész ur szives vezetése alatt. A ref. templomot is megnéztük, hova most állítottak új orgonát, itt is a testület megelégedését fejezte ki a jó erős orgona és a szép rendezésü templom felett.

Visszamenve szerető házigazdánk házához, hogy ott bucsut vegyünk, a szekerek is várták a vidéki barátainkat, bizony nem olyan könnyen ment az elválás, mert nehezen tudtunk megválni egymástól, érezve, hogy mindnyájan egy nemes czél felé törünk; egy nagy veteményes kertnek bár szerény, de mégis buzgó, lelkes és kitartó munkásai vagyunk; egy érzellem hevit mindnyájunkat; vállalve munkálni a népnevelés szép terén, a hova a gondviselés állított bennünket. Ezen szép és nemes érzelmetől áthatva vettünk bucsut egy meleg baráti kézszorítással egymástól a viszontlátásig, egy ujjabb tan. gyűlésen való találkozásig.

Kár, hogy vidéki felekezeti tanító társaink nem akarnak részt venni az ilyen tanulságos gyűléseken, hol sok hasznót és szépet lehet tanulni és látni.

Mihály József, áll. tanító

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

Rendőrségünknek újabb időben történt feltűnő javulásáról már volt alkalmunk megemlékezni. Legújabb időben még két ezélszerű újítás történt a rendőrség körében. Először a legénység két részre osztva, naponként egy órai elméleti oktatásban részesül a városkapitány s tisztikara által; — másodsor a városkapitány ur gondoskodott arról, hogy a legénység pontos tudomást szerezzen hivatásáról, szolgálati kötelességeiről s jogairól. — A közönség s rendőrség oly sűrű s közvetlen összeköttetésben áll, hogy nem vélik felesleges dolgot művelni, ha ezen szolgálati szabályzatot lassanként közöljük. Ez mindenestre a nagy közönségnek is tájékozására szolgál.

I. Általános szabályok.

1. §. *Az őrség rendeltetése.* A városi rendőrség egy a városkapitánynak alárendelt intézet, melynek hivatása a közrend, csend és biztonságra felügyelni, és a fennálló törvények és rendeletek megtartása fölött őrködni. Egyszersmind feladata a nyilvános hatóságokat hivatalos eljárásukban támogatni és a lakosságnak a rendőrség hatáskörébe eső kívánatait és szükségleteit, nemkülönben a felmerült rendtelenségeket a rendőri hatóságnak felterjesztani.

2. §. *A rendőri őrség törvényes oltalma.* A rendőri őrség tagjai hivatalos eljárásuknál a törvényes oltalomban részesülnek és minden azok ellen, mint hatósági közegek ellen, elkövetett bármily erőszakoskodás, fenyegetés és értéket a bűntető törvény által tiltott cselekményt képez. Ennélfogva mindenki állására való tekintet nélkül, így a katonai személyek is a rendőrség tagjainak felhívását és rendelkezését feltétlenül tiszteletben tartani és magokat annak alávetni kötelesek.

3. §. *Az őrség alárendeltsége.* A rendőri őrség a városkapitánynak van alárendelve, kinek a rendőri szolgálat pontos teljesítéséért első sorban a rendőrhadnagy felelős. — Az őrség különböző rangú tagjai nem csak a szolgálat tartama alatt, hanem azon kívül is alárendelt és felelős viszonyban állanak egymáshoz.

Előjáró az, kit a parancsadás joga illet, míg mindazok, kik parancsának alárendeltek, alárendeltjei. A ki előjárója vagy fellebbvalója parancsának feltétlenül nem engedelmeskedik, az függelemsértést követ el.

4. §. *Miben áll a független viszonya?* A független a feltétlen engedelmség kötelességében áll, melylyel minden alárendelt előjárójának a szolgálat érdekében tartozik. Azért minden alárendelt előjáróinak parancsait engedelmes készséggel a kitűzött időben legjobban, a hogy a fennforgó viszonyok engedik, teljesíteni, végrehajtani köteles.

5. §. *Tisztelet.* A rendőrök előjáróiknak fegyverrel úgy, mint a nélkül katonailag tisztelni tartozik. (Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hír. Dr. Klamarik János vallás- és közoktatásügyi miniszteri tanácsos ur Sepsisziggyről tegnap városunkba érkezett.

Színház. Szombaton Schönthan „Az arany pók” vigjátéka került színre. Az előadásról csak dicséretesen emlékezhetünk meg. Az összhang kitűnő volt, minden szereplő becsületesen felelt meg kötelességének, úgy, hogy egyeseket külön kiemelni, feleslegesnek tartjuk. Felvonás közben Huber karnagy szerezte a közönséget gyönyörű zongorajátékával. A karmester játéka a közönség körében nagy tetszést aratott, nem is csoda, mert érzéssel és gyönyörű technikával járt, kár csak, hogy a zongora nem volt jobb. — Vasárnap Lukácsy Sándor a „Bolygó zsidó” című énekes színműve került előadásra. — A darabot Polgár K. társulata a múlt évben is előadta, tehát ismeretes már közönségünk előtt. Ez lehet oka annak, hogy a színház nem telt meg közönséggel. Az előadás a legjobbak egyike volt, melyeket eddig Polgár Gyula társulatától láttunk. Igaz, hogy maga a darab is igen háladatos szerepekkel bír. Első helyen Veressné (Judith) kell megemlítenünk, a ki e szerepében semmi kívánni valót sem hagyott hátra. Ily ügyesen ő sem játszott eddig. Nem egy jelenetnél könyekre indítá a hallgatóságot. Polgár Gyula (Lévi) szerepében elemében volt. Felesleges mondanunk, hogy kitűnően játszott. Mindvégig a legelőkelőbb kedélyhangulatban tartva a közönséget. Bárdi (József császár) megéhelesen játszott, jól beleléte magát az uralkodó szerepébe. Csak ne mosolyogna folyton. Sziklai (kapuczius) szerepét szintén jól adta, bár nem közelítette meg a múlt évben Vihárytól látott e szerepet. Mindazonáltal ezen újabb szerepével beigazolta, hogy sokoldalú tehetséggel bír s kellő iskola mellett még jó színész is lesz. E Szabó Gyula az öreg Ábrahám zsidót nem adta úgy, mint vártuk volna tőle, kit már volt alkalmunk néhány ügyes szerepben látni. — Rövid szerepe volt Váradinének s Szilágyi Etelnek, a melyeket mindketten jól is töltöttek be. „Az összhang a játékokban meg volt, csak a protestans lelkes, Szilágyi Dezső s az apácák ne játszottak volna kissé darabosan és ügyetlenül, — különösen a zárda-fejedelmő, ki hálás szerepének nem volt tudatában. — Az előadás a közönségnek nagyon tetszett. Taps s kihívás bőven jutott Veressnének, Polgárnak és Sziklainak.

Sétatéri zene. Holnap szerdán, május 19-én a városi zenekar az alsó sétatéri pavilonban játszik. — Kezdete este 7 órakor.

Városi ügyek. Lapunk t. olvasói emlékezni fognak városi gazdálkodásunkat nem egy ízben ismertett cikkeinkre, valamint a „Nemzet” hasontárgyú cikkeire. Emlékezni fognak Harmath Lajos és társai azon fellebbezésére, melyet a városi költségvetés megerősítése ellen a miniszterhez beadtak. Ezen több ol-

dalú fellépésnek meg volt sikere. A miniszter elrendelte Brassó város vagyonkezelésének megvizsgálatát s ennek foganatosítására dr. Faschó Moys Sándor osztálytanácsos s Brescsánszky Ferencz titkárt városunkba küldötte. Nevezett urak szombaton reggel már meg is kezdték működésüket. Nem akarunk praejudikálni a vizsgálatnak, bár meggyőződésünk, hogy a városi tanácsnál nincs minden rendjén s történik sok olyas, minek nem volna szabad történnie. Nyugodtan várjuk az eredményt. Ez alkalommal csak köszönetünket kell kifejeznünk a miniszter urnak erélyes közbelépéséért, mely városunk elfogulatlan közönségénél bizonyára nagy tetszéssel s meglepéssel fog fogadtatni.

Lopás. A „Brassó” idei 50. számában már közölve volt, hogy Geman Miklós fia Moldovába átszökött. A csik-gyimesi derék csendőrségnek sikerült Geman fiát elfogni, ki minden kényszer s erőltetés nélkül bevallotta, hogy Selig Hermann kereskedése kirablását Lukács József (Csonka) és Bilibók János (Burlák fia) társágában követték el. — A csendőrség a két utóbbit is letartóztatta, kik tettüket szintén nem tagadják, s mindhármat a csik-szeredai kir. törvényszékhez kísérte be.

Iskolai ünnep. Lapunk múlt számára már elkésve vettünk tudomást egy szép iskolai ünnepélyről, melynek lefolyását így közlik velünk: Folyó hó 13-án a Steinhart-féle intézet valódi családi ünnepélynek volt színhelye. A családfő, az intézet alapítója és 1855. óta tulajdonosa, a helybeli nyilv. izr. népiskola igazgatója 61. éves születésnapját ünnepelte. Az iskola egyik terme, pompás virágcsarnokká alakított, hol egyszersmind különböző feliratok is díszeltek. 11 óra után a jubilans megjelent a teremben, hol haragos éljenekkel fogadták. Midőn a tanszéken állást foglalt, következtek a különböző nyelvű beszédek: (magyar, német, francia, román és bolgár), melyeket mindannyiszor az illető nyelv éljenek rekesztették be. De a derék növendékek lelkesedését nem csak szavakban, hanem tetben is nyilvánították, értékes ajándékkal lepték meg az ünnepet, ki nemcsak köszönetet fejezte ki meleg szavakban, hanem hosszabb beszédben szívökre kötötte jövőjüket, hogy mindegyik igyekezzék a társadalom hasznosabb tagjává és a hazaelkes fiává lenni.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —
Brassó, 1886. május hó 13-án.

Róman papírpénz a 20 frankos	8.70	vétel	8.72	eladás
ezüstpénz a 20	8.65		8.70	
Napoleon d'or (aranypéz)	10.—		10.02	
Török lira	11.28		11.30	
Arany	5.88		5.90	
Orosz papírrubel	123.1/2		123.25	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 604/1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak sónai Rajta Spiridon és társai végrehajtást szenvedők elleni 21 frt. 31 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírószág területén levő Sóna községben és határában fekvő, a sónai 265. számú telekjegyzőkönyvben A + 522, 523, 1005, 1010, 1266, 1812, 2456, 2460, 2405, 3075, 3269, 3452, 3944/1, 3956, 5723, 5931, 6407, 6609/2, 6638, 6662, 6794, 7073/2, 8002, 8210, 8294, 9082/2, 9163, 9590, 9592, 9752, 9892, 9896/1, 9967, 10136, 10324, 10375, 10398, 10563, 11207, 11532, 11639, 11698, 11933, 11977/1, 11995, 12293, 12530, 12534, 13510, 13983/2, 14148, 14333, 14564, 14785, 14903, 15171, 15303, 15345, 15603/1, 15604/1, 15651, 16897, 16919, 16930, 17197/2, 17360, 17470, 17631, 18446, 18704, 19405, 19406, 19539, 19550, 19798, 19933, 20230, 20626, 20661, 20982, 21237, 21327, 21495, 21604, 21615, 21887, 21951, 22468, 22478/1, 22786, 22809, 22873, 23294, 23299, 23486, 23808, 24094, 24242, 90 helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 537 forintban ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor Sóna község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szám 545/1885. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy sóvénységi Mork János végrehajtónak sóvénységi Schusztér János és Schusztér Sára végrehajtást szenvedők elleni 100 frt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírószág területén levő Sövénység községben és határában fekvő sóvénységi 335 számú telekjegyzőkönyvben A + 1—50, 52—63. rend-, 887, 1502, 1973, 2193, 2255/2, 2372, 2752, 3067, 3306/1, 3573, 3641/1, 3739, 3901, 3904, 4497, 4716, 4723, 4803, 5304, 5314, 5315, 6101, 6200, 6279, 6497, 6672, 6946, 6979/2, 7034, 7079, 7708, 7734, 7748, 7988, 8127, 8230, 8864, 9472, 9643/2, 9649, 9737, 9816, 10054, 10508, 10608, 10619, 10708, 10931, 11020/2, 11232, 11755, 12537, 12786, 13019, 13143/1, 13195, 14056, 14665, 14711, 14814, 14872, 15066 és 15215 helyrajzi számok alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 387 frt. 22 kr. ban ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 8-ik napján délelőtt 8 órakor Sövénység község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kóhalm, 1886. márczius 25-én.
A kir. járásbírószág m. telekkönyvi hatóság.

Szám 362. — 1886.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A fogarasi magyar királyi államépítészeti hivatal területén lévő Torda—Nagy-Szeben—Brassói államuton 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. évek-észközlendő kavicsszállítás biztosítása iránt a folyó 1886. évi június hó 16-ik napján a magyar királyi közmunka- és közlekedésügyi miniszterium és a fennírtett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhívtnak ennélfogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennírtett államépítészeti hivatalhoz címelve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vételni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a címезésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly kőemre tétetik ajánlat, mely a miniszterium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál kitett kőmintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás foganatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utrézletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly mőrségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve, nyolcz hétig kötve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állam-út vonalra külön ajánlatok nyújtandók be.

Azon állam út-vonalok csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen helyezőzendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlatokhoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie.

Készpénz, vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadtatnak. Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzük az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közmunka- és közlekedési miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvehetők.

Kelt Fogarason, 1886. évi május hó 12-én.

© Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Nap. Sompek József, kir. főmérnök.